

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1649/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Јовановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Краиновић адвокат из ..., ради развода брака, лишења родитељског права и насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 107/20 од 14.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж2 107/20 од 14.10.2020. године у погледу одлуке о предлогу за укидање клаузула правноснажности и извршности.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж2 107/20 од 14.10.2020. године у погледу одлуке о предлогу за понављање поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог основног суда у Београду П2 1852/16 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог за понављање поступка од 30.09.2019. године са предлогом за укидање клаузуле правноснажности и извршности пресуде П2 1852/16 од 07.02.2019. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужилци трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака решења под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду Гж2 107/20 од 14.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Другог основног суда у Београду П2 1852/16 од 28.11.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Према одредби члана 208. Породичног закона, ревизија је увек дозвољена против пресуде другостепеног суда донете у поступку у споровима из породичних односа (уз изузетак предвиђен чланом 227. став 2. Породичног закона) и другостепеног решења којим се поступак у тој врсти спора правноснажно окончава.

Решењем којим се одлучује о предлогу за укидање потврде правноснажности, односно извршности, поступак схваћен у складу са чланом 1. ЗПП - као поступак у којем се одлучује у парницама за решавање породичних спорова, правноснажно се не окончава. У поступку поводом таквог предлога суд се не упушта у оцену правног односа, већ само цени испуњење процесних услова у погледу правноснажности, односно извршности донете пресуде. Због тога ревизија, изјављена против другостепеног решења којим је правноснажно одлучено о предлогу странке за укидање потврде правноснажности, односно извршности пресуде, није дозвољена без обзира што је донето у поступку у спору из породичних односа.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 202. Породичног закона, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о ревизији туженог која је, у смислу члана 208. Породичног закона дозвољена у погледу одлуке о предлогу за понављање поступка, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Предлог за понављање поступка у овом спору тужени подноси из разлога предвиђеног чланом 426. тачка 2. ЗПП. Тужени тврди да му је незаконитим поступањем - достављањем преписа другостепене пресуде адвокату Марку Кљајевићу, којем је пуномоћје већ било отказано, уместо његовом пуномоћнику адвокату Драгану Краиновићу онемогућено расправљање пред судом.

Нижестепени судови су предлог за понављање поступка одбили са образложењем да је препис другостепене пресуде правилно достављен адвокату Марку Кљајевићу, као једном од више пуномоћника туженог (члан 135. став 2. ЗПП) овлашћеном да заступа туженог пуномоћјем од 27.10.2017. године које му није отказано или опозвано у складу са законом - саопштењем суду пред којим се поступак води, у писаном облику или усмено на записнику (члан 92. ЗПП).

Правилност одлуке о предлогу за понављање поступка тужени неуспешно оспорава наводима ревизије да је пуномоћје издато адвокату Марку Кљајевићу опозвано, зато што то није учињено на начин прописан чланом 92. став 2. ЗПП, односно да је означени адвокат само спорадично заступао туженог, јер је њему издато пуномоћје које је по обиму исто као и пуномоћје дато адвокату Драгану Краиновићу.

Осим тога, по налажењу Врховног касационог суда, тужени не може основано тражити понављање поступка из разлога предвиђеног чланом 426. тачка 2. ЗПП, тврдећи да му је пропустима учињеним у достављању преписа другостепене пресуде повређено право на расправљање. Овај разлог за понављање поступка предвиђен је у члану 374. став 2. тачка 7. ЗПП, као апсолутно битна повреда одредаба парничног поступка. По логици ствари, тај разлог морао је настати у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде у другом степену, да би био успешно искоришћен у предлогу за понављање поступка у смислу његовог усвајања и укидања правноснажне пресуде. Евентуалне неправилности у достави преписа другостепене пресуде, по

становишту ревизијског суда, не могу се подвести под разлог предвиђен чланом 426. тачка 2. ЗПП јер се због тих неправилности у поступку по предлогу за понављање другостепена пресуда не може укинути.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић